834/09

Den 30. december 2009 blev i sag nr. 75.945:

xxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Krumtappen 2
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har tilbudt i forbindelse med et af flere traumer mod klagerens tandsæt.

Selskabet har erstattet skaden den 3/7 2006 med 5.403 kr., hvor den ødelagte plastbro, der erstattede tænderne 2+ til +1, blev erstattet med ny tilsvarende plastbro, og har tilbudt at holde sagen åben i 5 år, såfremt der skulle opstå komplikationer vedrørende tanden 3+.

Over for nævnet har klageren i klage af 30/3 2009 krævet, at skaden i 2006 erstattes med en ætsbro til 11.740 kr., som klagerens tandlæge har foreslået. Til støtte for sit krav har klageren bl.a. anført:

> "3. juli 2006 kører jeg på cykel ind i en bil, og beskadiger mine tænder. Efterfølgende henvender jeg mig til Fair Forsikring. Da jeg grundlæggende er særdeles utilfreds med Fair Forsikrings behandling af tidligere skader samt den aktuelle skade vælger jeg herefter at skifte til Codan Forsikring. …
>
> Jeg har tegnet en personskadeforsikring. Denne forsikring har jeg tegnet med henblik på at blive holdt økonomisk skadesløs for skader på min person. Hverken selskabets endelige afgørelse af 11. februar 2009 eller oprindelige begrundelse af 16. december 2008 er udtryk for en ordentlig sagsbehandling eller en underbygget begrundelse for resultatet.
> I begge afgørelser bruger sagsbehandleren tid på at tale om skader og perioder hvor anmeldelser fortsat kan ske; dette er ganske irrelevant. Min seneste skade en ny, uafhængig udefra kommende begivenhed, som påfører mig en skade. Forsikringsselskabet må tage

min person som den er, og har ikke taget forbehold. Forsikringsselskabet synes at ville gøre mine senere skader forbundne med en afsluttet skade fra 2003. Forsikringsselskabet bruger dette til et fejlagtigt udgangspunkt om, at mine tænder - uanset senere begivenheder - ikke kan sættes i bedre stand end de var/blev ved uheldet i 2003; jeg har krav på at mine tænder sættes i den stand en tandlægefaglig vurdering tilsiger - i mangel af andre holdepunkter.

I sagen har min tandlæge redegjort for hvordan skaden skal udbedres - og er blevet - udbedret. Efter min opfattelse er dette en faglig vurdering; forsikringsselskabet har ikke begrundet afvisningen med en modsat tandlægefaglig vurdering eller bedt mig komme til undersøgelse eller vurdering hos en af selskabet udpeget konsulent. Forsikringsselskabets sagsbehandler afviser behandlingsformen uden at citere eller oplyse om lægefaglig baggrund for dette.

Forsikringsselskabet skal derfor yde mig erstatning efter dette, det vil sige for skaden i 2006, som skal vurderes som en selvstændig skade, og på den måde min tandlæge har skitseret som den korrekte. At selskabet ikke har indhentet anden tandlægefaglig udtalelse, skal ikke på dette tidspunkt komme mig som forsikringstager til skade."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 15/4 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Vi modtager først en skadeanmeldelse og tandskema på skaden den 19. november 2003 (bilag …), hvor JMA snubler over en kantsten og bider tænderne sammen. Af tanderklæringen fremgår det, at en 9 år gammel plastbro knækker. Denne bro erstatter tænderne 2,1+1. Sagen bliver forelagt Fair Forsikrings tandlægekonsulent (bilag …) I brev af 11. februar 2004 (bilag …) meddeler vi JMA, at vi er indforstået med, at bringe vores kunde i samme situation som før traumet, hvorfor vi alene kan betale for reparationen af broen. Vi betaler derfor til 3 plastfyldninger og røntgenbilleder til 1315,- kr. (bilag …).

Den 17. juli 2006 modtager vi igen en anmeldelse og et tandskema på skaden den 3. juli 2006 (bilag …), hvor JMA kørte på cykel ind i siden på en bil. Plastbroen og tanden 3+ bliver beskadigede ved dette uheld. Vi indhenter en politirapport den 4. august 2006 og sagen bliver forelagt Fair Forsikrings tandlægekonsulent, som den 9. oktober 2006 godkender den foreløbige behandling omfattende plast, rodbehandling, 5 røntgen og en plastbro. (bilag …). Regningen bliver betalt den 9. oktober 2006. (bilag ...).

Sagen holdes åben og vi betaler for røntgen den 29. august 2006 og 30. august 2007. (bilag …).

Den 2. september 2007 modtager vi brev fra JMAs tandlæge, som ønsker sagen åben i 5 år fra skadedatoen, hvilket vi accepterer i brev af 18. september 2007 (bilag …).

Den 14. november 2007 sker et nyt uheld, hvor JMA falder på vej op ad en trappe. Denne skade anmeldes til Codan forsikring. Af tandskemaet fremgår det, at plastbroen og tanden 3+ igen bliver skadet og tandlægen ønsker en ætsbro. I brev af 24. september 2008 afviser Codan, at betale for den foreslået behandling og kan alene betale svarende til en provisorisk plastkrone. Codan henviser til Fair Forsikring. (bilag).

Sagen bliver forelagt Fair Forsikrings tandlægekonsulent 2 gange. (bilag …). I brev af 28. oktober 2008 (bilag …) afviser vi, at betale for ætsbroen. Løsningen/frakturen af plastbroen

blev registreret i JMAs tandlægejournal den 15. november 2007 og kan på den måde ikke kan relateres til ulykkerne i 2003 og/eller 2006. Inden ulykkerne havde JMA en bro i plast.
…
Ved uheldet den 14. november 2007, som er anmeldt til Codan forsikring, mister JMA broen 2+ til +1 igen. Efter denne hændelse skal der laves en ny bro og denne gang fra 3+ til +1. Tandlægen ønsker samtidig, at broen bliver lavet som en ætsbro med stålstel og ikke som tidligere i plastbro.

I henhold til de gældende vilkår dækker vi nødvendige og rimelige udgifter til tandbehandling efter en ulykke."

Nævnets sekretariat forelagde herefter sagen til bedømmelse hos nævnets tandlægesagkyndige, som i erklæring af 21/4 2009 har anført:

"Den 19. november 2003 knækker en plastbro der erstatter 1+. Broen er ikke en konventionel bro, men en plasttand der er fixeret til nabotænderne 2+ og +1 med plast. Broen har, trods denne meget spinkle konstruktion, holdt i mange år og repareres. Der er foreslået en ny plastbro af stærkere type, men denne er aldrig fremstillet. Dette er en skade der er omfattet af Fair Forsikring.

Den 3. juli 2006 sker en ny skade. Den meget skrøbelige plastbro knækker, og hjørnetanden, 3+, knækker i roden og slås helt ud af kæben? 3+ er genindsat på sygehus. Der bliver fremstillet en ny, skrøbelig, plastbro fra 2+ til +1 og 3+ bliver rodbehandlet. Prognosen for 3+ er herefter forringet, hvorimod skaden ikke har ændret prognosen for de øvrige tænder. I et brev til Fair forsikring af 2. september 2007 anbefaler tdl. Niels Kramp, at denne skadesag holdes åben i en 5-årig periode, da han ikke mener det er fagligt korrekt at tage stilling til den endelige behandling endnu. I brevet nævner tdl. K., at det kan ende med en behandling med implantater eller en konventionel bro i guld/keramik. brev af 18. september 2007 meddeler Fair Forsikring, at sagen holdes åben i 5 år fra skadedato. Det er ikke skrevet, men denne observation må gælde 3+.

Ved en senere skade den 14. november 2007 knækker plastbroen atter. Skadelidte er nu forsikret i Codan Forsikring. Plastbroen har kostet kr. kr. 3.680,- i 2006, og Codan afregner denne skade med kr. 4.000,-. Imidlertid har skadelidte fået fremstillet en anden type bro, betydelig mere solid, men også dyrere, en ætsbro på metalskelet, til en pris af kr. 10.456,-. Der er dog stadig tale om en semipermanent brotype. En egentlig bro i metal/keramik eller evt. implantater afventer eventuelle senfølger på 3+ af skaden i 2006.

Skaden i 2007 har ikke ændret prognose for 2+ og +1, og ændringen af brotype er ikke nødvendiggjort af denne skade. Ændringen af brotype er heller ikke nødvendiggjort af de tidligere skader. Man er i en venteposition, og Fair Forsikring har accepteret en observationstid indtil den 3. juli 2011. Dette af hensyn til forringet prognose for 3+.

Med henvisning til ovenstående kan jeg besvare det stillede spørgsmål:
Den beskadigede plastbro var endelig behandling, da den blev isat i forbindelse med tidligere ulykke. Broen egner sig ikke som endelig behandling, men den erstattede en anden tilsvarende bro af ældre dato. Der var derfor givet fuld kompensation i 2006 for den dengang ødelagte bro."

Klageren har afslutningsvis i reaktion herpå i skrivelse til nævnet af 14/5 2009 bl.a. anført:

> "Jeg har modtaget Ankenævnets brev af 4. maj 2009. Jeg skal venligst anmode om, at sagen realitetsbehandles i Ankenævnet.
>
> Et helt centralt punkt i min anke er, at der ikke er tale om én skade men om separate skader; det er på intet tidspunkt lykkedes at få FAIR Forsikring til at tage stilling til dette. Skaderne er pludseligt, udefra kommende begivenheder og de er ikke indbyrdes afhængige. Med hensyn til broens beskaffenhed gælder det, at forsikringsselskabet må tage den forsikrede - mig - som jeg er, det vil sige med den bro jeg nu er udstyret med.
> Det kan ikke undre, at hvis man ser det hele som et langt skadesforløb, bliver det blot til udbedring af samme skade. Jeg har krav på, at hver skade behandles for sig, når det ikke er en følgevirkning af den oprindelige skade.
> Afslutningsvis erindrer jeg om, at en anden tandlæge i sagen har afgivet en modstridende udtalelse. Jeg går ud fra, som selvsagt, at det er Ankenævnet som skal vurdere, om FAIR Forsikring dels har behandlet mine sager korrekt og dels har udbetalt korrekt forsikring, og ikke tandlæge L.K."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "Erstatning efter regning ved tandskade
> • Rimelige og nødvendige udgifter til tandbehandling efter en ulykke.
>
> • Når udgiften til tandbehandling er betalt, betragtes behandlingen som endelig, og der ydes ikke erstatning på et senere tidspunkt."

Nævnet udtaler:

Ud fra nævnets tandlægesagkyndiges vurdering har selskabet givet klageren fuld kompensation i 2006 for den dengang ødelagte plastbro. Nævnet finder derfor, at selskabet har erstattet nødvendige og rimelige udgifter til dækning af klagerens tandskade i henhold til de ovenfor citerede forsikringsbetingelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen